

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 133/12
V Lucemburku dne 18. října 2012

Rozsudek ve věci C-428/11
Purely Creative a další v. Office of Fair Trading

Agresivní praktiky obchodníků vyvolávající u spotřebitele klamný dojem, že již vyhrál cenu, ačkoli pro její získání musí vynaložit určité výdaje, jsou zakázány

Tyto praktiky jsou zakázány, i když náklady, které musí spotřebitel vynaložit, jsou oproti hodnotě ceny zanedbatelné nebo z nich obchodníkovi neplyne žádný zisk.

Unijní právo¹ se snaží chránit ekonomické zájmy spotřebitelů tím, že zakazuje nekalé obchodní praktiky vůči nim. Zejména zakazuje vytváření klamného dojmu, že spotřebitel již vyhrál nebo vyhraje, popřípadě že vyhraje, pokud bude jednat určitým způsobem, cenu nebo jinou výhodu, ačkoli ve skutečnosti pro získání ceny nebo jiné obdobné výhody musí spotřebitel vynaložit finanční prostředky nebo mu vznikají výdaje.

Projednávaná věc se týká sporu mezi pěti britskými podniky specializujícími se na zasílání adresných reklamních zásilek spolu s několika osobami, které pro tyto podniky pracovaly, na jedné straně a Office of Fair Trading (OFT), jenž ve Spojeném království dohlíží na dodržování předpisů na ochranu spotřebitele, zejména pokud jde o praktiky užívané obchodníky, na straně druhé.

OFT těmto obchodníkům nařídil, aby ukončili své praktiky spočívající v zasílání dopisů, stíracích karet a dalších příloh, které byly umístěny do novin a časopisů, jimiž byl spotřebitel informován, že obdržel cenu nebo odměnu, jejíž hodnota mohla být značná, nebo pouze symbolická. Pro účely zjištění své ceny a získání čísla nároku bylo spotřebiteli dáno na výběr z několika možností: buď musel zavolat na zpoplatněné telefonní číslo nebo použít službu SMS nebo obdržet informaci běžnou poštou (na posledně zmíněnou metodu byl kladen menší důraz). Spotřebiteli byla sdělena sazba za minutu a maximální délka telefonního hovoru, nevěděl ovšem, že si zadavatel reklamy z ceny hovoru ponechává určitou částku.

Některé reklamy například nabízely výletní plavby po Středomoří. Aby spotřebitel získal tuto cenu, musel zejména zaplatit pojištění, příplatek za jednolůžkovou nebo dvoulůžkovou kabinu a během cesty platit za stravu a pití, jakož i přístavní poplatky. Dva páry tak musely zaplatit 399 GBP za osobu, aby se mohly této výletní plavby zúčastnit.

Jak tito obchodníci vysvětlili ve svých vyjádřeních předložených Soudnímu dvoru, je pro ně důležité disponovat aktualizovanými databázemi účastníků, jež mohou reklamy nabízející ceny oslovit, neboť tyto informace lze použít při nabízení jiných produktů spotřebitelům nebo je lze prodat jiným společnostem nabízejícím své vlastní produkty.

Soudní dvůr je tázán na soulad takovýchto praktik s unijním právem, konkrétně zda obchodníci mohou ukládat náklady, byť zanedbatelné, spotřebiteli, jemuž bylo oznámeno, že vyhrál cenu.

Ve svém rozsudku z tohoto dne měl Soudní dvůr za to, že unijní právo zakazuje **agresivní praktiky, jež u spotřebitele vyvolávají dojem, že již vyhrál cenu, ačkoli musí vynaložit finanční prostředky nebo mu vznikají určité výdaje, aby byl informován o povaze ceny nebo ji získal.**

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (Úř. věst. L 149, s. 22).

Soudní dvůr upřesnil, že takovéto praktiky jsou zakázány, i **když náklady, které musí spotřebitel vynaložit** (např. cena poštovní známky), **jsou oproti hodnotě ceny zanedbatelné nebo z nich obchodníkovi neplyne žádný zisk**.

Tyto agresivní praktiky jsou navíc zakázány, i když k získání ceny může dojít několika způsoby navrženými spotřebiteli a jeden z nich může být bezplatný.

Soudní dvůr konečně odpověděl, že vnitrostátní soudy musí posoudit informace poskytnuté spotřebitelům, na něž se tyto praktiky zaměřují, s ohledem na jejich jasnost a srozumitelnost.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499